

در آستانه اولین سالگرد فاجعه حمله به کوی دانشگاه

فاجعه حمله وحشیانه ۱۸ تیر ماه ۱۳۷۸ به کوی دانشگاه تهران و متعاقب آن به دانشگاه تبریز از رویدادهای دردناک و اسفبار سال‌های اخیر دانشگاه‌های ایران است. این اقدام برنامه‌ریزی شده در راستای بحران آفرینی‌های جناح محافظه‌کار بعد از رویداد دوم خرداد سال ۷۶، بود که هماهنگ با برنامه تصویب کلیات طرح قانون مطبوعات در مجلس پنجم و توقیف خلاف قانون روزنامه سلام توسط دادگاه ویژه روحانیت اجرا شد. اعتراض طبیعی و آرام دانشجویان به دو حادثه مزبور، به رغم پاره‌ای شعارهای افراطی عناصر احتمالا نفوذی، در حوالی نیمه شب پایان یافت. اما در سحرگاه آن شب با ورود و حمله نیروهای ویژه انتظامی به دانشگاه، همراه با عناصر معروف به «لباس شخصی‌ها» و مجهز به اسلحه سرد و گرم و حمله همزمان به دانشگاه تبریز طرح سرکوب جنبش دانشجویی هوادار حرکت اصلاحی دوم خرداد به اجرا درآمد.

به رغم آن که مقامات برجسته کشور و رؤسای محترم قوای مجریه و قضاییه و بسیاری از سازمان‌ها، احزاب و گروه‌های فرهنگی - اجتماعی - سیاسی این جنایت تاریخی را محکوم کردند اما در پی این حادثه و حوادث روزهای بعد، بیش از ۱۵۰۰ تن از دانشجویان فعال دانشگاه‌های سراسر کشور که اغلب حتی در تظاهرات و تحصن محدود کوی دانشگاه در تهران و تبریز حضور نداشتند نیز بازداشت شده و در شرایط سختی نگهداری و مورد بازجویی قرار گرفتند و جمعی از آنها نیز بدون ارائه هیچ گونه دلیل موجهی به زندان‌های طولانی سه تا نه سال محکوم شدند که هنوز جمعی از آنها از تحصیل خود محروم و در زندان‌ها به سر می‌برند و جنبش دانشجویی دانشگاه‌های کشور همچنان باید این اعمال فشارها و سرکوب‌ها را تحمل کند.

اعتراضات به حق مردم نسبت به دستگیری دانشجویان و درخواست آن‌ها برای محاکمه و مجازات آمرین و عاملین این فاجعه جنایت‌آمیز و پیگیری‌های ریاست محترم جمهوری، موجب شد که بالاخره محاکمه تنی چند از متهمین نیروی انتظامی در شرایط ویژه‌ای برگزار و برنامه آن از رسانه‌ها پخش شود. اما این دادگاه عملاً تریبونی بود برای حمایت و دفاع از متهمین پرونده. دادگاه با وجود گذشت هفته‌ها از پایان جلسات رسیدگی، هنوز رای خود را صادر نکرده است. علاوه بر این بخش عمده‌ای از عوامل حمله به کوی دانشگاه تهران که با عنوان «لباس شخصی‌ها»! عموماً شناخته شده هستند آزادانه به فعالیت‌های خود ادامه می‌دهند و برای اعمال خشونت‌بار خود که بعضاً مسلح هم بوده‌اند، آزاد هستند و تحت پیگرد قانونی قرار نگرفته‌اند. در عوض وکیل شجاع دانشجویان مظلوم، دکتر محسن رهامی استاد دانشگاه به اتهام نامشخص «نوارسازی»! بازداشت و روانه زندان شده است.

در آستانه اولین سالگرد فاجعه حمله به کوی دانشگاه به جای التیام بخشیدن به دردهای دانشجویان و

پاسخ به خواسته‌های برحق و قانونی آنان که مرحله اول آن رسیدگی به پرونده حمله کنندگان به دانشگاه تهران و تبریز و مجازات آمرین و عاملین این اقدام غیرانسانی است، فشار بر فضای سیاسی دانشگاه‌ها بالا گرفته است. تا آنجا که برای پیشگیری از واکنش دانشجویان در اولین سالگرد این حادثه شوم برنامه امتحانات زودتر از ۱۸ تیرماه به پایان می‌رسد تا دانشگاه تعطیل و خوابگاه‌ها بسته شوند و فرصتی برای اعتراض گسترده دانشجویی فراهم نباشد.

اگر چه پیامد اقدامات و فشارهای مذکور بر مطبوعات مترقی و دانشگاه موجب انفعال و بی‌تفاوتی عده‌ای از دانشجویان و زمینه‌ساز فرار مغزها و سرمایه‌ها می‌گردد و آمارهای منتشر شده توسط کارشناسان و استادان، تاسف عمیق هر ایرانی علاقه‌مند به سرنوشت کشور را برمی‌انگیزد، اما جنبش دانشجویی دانشگاه‌های کشور خوشبختانه با آگاهی و درک شرایط سیاسی کشور و برنامه‌های تخریبی و ضد اصلاحات محافظه‌کاران، با صبر و شکیبایی و تحمل تمامی فشارها هر گونه بهانه‌ای را از آشوب‌طلبان در فضای دانشگاه‌ها سلب نموده‌اند و اعتراض، حقوق و مطالبات قانونی و صنفی خود را با حفظ آرامش پیگیری می‌نمایند.

نهضت آزادی ایران ضمن بزرگداشت سالروز ۱۸ تیرماه و درود به روان پاک عزت ابراهیم‌نژاد شهید این روز جنبش دانشجویی و تسلیت به بازماندگان و آسیب دیدگان این فاجعه، ضمن تقدیر از سیاست مدارا و خویشتنداری آگاهانه دانشجویان برای خنثی کردن برنامه‌های آشوب‌طلبان افراطی، به مسئولان قوه قضاییه و سایر مسئولان ذیربط هشدار می‌دهد که با دانشجویان، که مدیران و امید فردای کشور هستند، با کرامت و عدالت و انصاف برخورد کنند تا با کسب دانش و مشارکت در امور سیاسی و اجتماعی کشور استعدادهای شگرف خود را به منصفه ظهور برسانند.

نهضت آزادی ایران در آستانه سالگرد فاجعه ۱۸ تیر ماه کوی دانشگاه تهران و تبریز، بار دیگر ضمن درخواست آزادی دانشجویان و سایر نویسندگان و شخصیت‌های سیاسی - فرهنگی که به خاطر عقیده و اظهارنظر و انتقاد زندانی شده‌اند، اجرای مطالبات بر حق جنبش دانشجویی کشور مبنی بر رسیدگی عادلانه به پرونده حمله به کوی دانشگاه تهران و تبریز و مجازات آمرین و عاملین واقعی آن را مصراً مورد تاکید قرار می‌دهد.

نهضت آزادی ایران